

Lovforslag nr. L 66. Fremsat den 16. februar 1984 af industriministeren

Forslag

til

Lov om ændring af patentloven

§ 1

I patentloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 546 af 25. oktober 1978, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af opfindelsen omfattende tegnninger, når sådanne er nødvendige, samt en bestemt angivelse af, hvad der søges beskyttet ved patentet (patentkrav). Den omstændighed, at opfindelsen angår en kemisk forbindelse, medfører ikke, at en bestemt anvendelse skal angives i patentkravet. Beskrivelsen skal være så tydelig, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen. En opfindelse, som vedrører en mikrobiologisk fremgangsmåde, eller et produkt, fremstillet ved en sådan fremgangsmåde, skal i de tilfælde, som er angivet i § 8 a, kun anses tilstrækkeligt tydeligt angivet, såfremt tillige betingelserne i § 8 a er opfyldt.«

2. § 8, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Ansøgeren skal betale den fastsatte ansøgningsafgift. For patentansøgning skal også betales den fastsatte årsafgift for hvert afgiftsår, som påbegyndes inden ansøgningen endelig afgøres. Årsafgiften omfatter et år og regnes første gang fra den dag, da ansøgningen blev indleveret og derefter fra den tilsvarende dag i kalenderåret.«

3. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. Skal der ved udøvelsen af opfindelsen anvendes en mikroorganisme, som

hverken er almindeligt tilgængelig eller kan beskrives således i ansøgningens akter, at en fagmand på grundlag af denne kan udøve opfindelsen, skal en kultur af mikroorganismen deponeres senest den dag, da ansøgningen blev indleveret. Kulturen skal herefter fortløbende være deponeret, således at den, som ifølge denne lov er berettiget til at få udleveret en prøve af kulturen, kan få udleveret prøven i Danmark. Industriministeren fastsætter bestemmelser om, hvor deponering kan foretages.

Stk. 2. Ophører en deponeret kultur at være levedygtig, eller kan en prøve af andre grunde ikke leveres fra kulturen, kan denne erstattes med en ny kultur af samme mikroorganisme inden for den fastsatte tid og iøvrigt i overensstemmelse med regler, der fastsættes af industriministeren. Sker dette, skal den nye deponering anses foretaget allerede fra den dag, da den tidligere deponering blev foretaget.«

4. § 14, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Begæring efter stk. 1 må fremsættes inden 2 år fra den dag, da ansøgningen blev indleveret. Begæring kan ikke fremsættes mere end én gang og kan ikke tilbagetages.«

5. I § 15 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Betales der ikke årsafgift efter §§ 8, 41 og 42, henlægges ansøgningen uden forudgående underretning. Behandlingen af en af denne grund henlagt ansøgning kan ikke genoptages.«

6. § 22, stk. 6, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 6. Er en kultur af en mikroorganisme deponeret i henhold til § 8 a, har enhver ret til at få en prøve af kulturen, når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 1, 2 eller 3. Dette medfører dog ikke, at prøve skal udleveres til nogen, som efter bestemmelser fastsat i eller i medfør af lov ikke må befatte sig med den deponerede mikroorganisme. En prøve skal heller ikke udleveres til nogen, såfremt det på grund af organismens farlige egenskaber antages, at det vil være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven.

Stk. 7. Uanset stk. 6 kan ansøgeren begære, at udlevering af en prøve, i tiden indtil ansøgningen er fremlagt eller endelig afgjort uden at være blevet fremlagt, kun kan ske til en særlig sagkyndig. Industriministeren fastsætter bestemmelser om fristen for fremsættelse af sådan begæring, og om hvem der kan benyttes som sagkyndig.

Stk. 8. Begæring om udlevering af prøven skal fremsættes skriftligt overfor patentmyndigheden og indeholde en erklæring om at iagttage de begrænsninger i brugen af prøven, som fremgår af regler, der fastsættes af industriministeren. Såfremt prøven skal udleveres til en særlig sagkyndig, skal erklæringen i stedet afgives af denne.«

7. § 31 affattes således:

»§ 31. Ønsker ansøgeren at videreføre en international ansøgning for Danmark, skal han inden 20 måneder fra den internationale indleveringsdag eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen til patentmyndigheden betale den fastsatte afgift samt indlevere en oversættelse til dansk af den internationale ansøgning i det omfang, som industriministeren fastsætter, eller såfremt ansøgningen er affattet på dansk, en genpart af ansøgningen.

Stk. 2. Begærer ansøgeren, at en international ansøgning skal undergives en international forberedende patentbarhedsprøvning, og erklærer han inden 19 måneder fra den i stk. 1 nævnte dag i overensstemmelse med traktaten, at han agter at anvende resultatet af denne prøvning ved ansøgning om patent for Danmark, skal han inden 30 måneder fra den nævnte dag have opfyldt forskrifterne i stk. 1.

Stk. 3. Såfremt ansøgeren har betalt den fastsatte afgift inden de i stk. 1 og 2 fastsatte frister, kan den krævede oversættelse eller genpart indleveres inden en yderligere frist på 2 måneder, mod at der betales en fastsat tillægsafgift inden udløbet af den yderligere frist.

Stk. 4. Opfylder ansøgeren ikke kravene i denne paragraf, skal ansøgningen anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark.«

8. § 32 affattes således:

»§ 32. Tilbagetager ansøgeren en begæring om international forberedende patentbarhedsprøvning eller en erklæring om, at han agter at anvende resultatet af denne prøvning ved ansøgning om patent for Danmark, skal den internationale patentansøgning anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark, medmindre tilbagetagelsen er sket før udløbet af den frist, som gælder i henhold til § 31, stk. 1, og ansøgeren viderefører ansøgningen inden udløbet af de i § 31, stk. 1, jfr. stk. 3, fastsatte frister.«

9. § 33, stk. 1, affattes således:

»§ 33. Når en international patentansøgning er videreført i henhold til § 31, finder bestemmelserne i kap II anvendelse på ansøgningen og dens behandling med de afvigelser, der er fastsat i nærværende paragraf og i §§ 34–37. Ansøgningen må kun efter ansøgerens begæring optages til behandling forinden udløbet af de frister, som gælder i henhold til § 31, stk. 1 eller 2.«

10. § 33, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Bestemmelserne i § 22, stk. 2 og 3, finder anvendelse, allerede inden ansøgningen er videreført, når ansøgeren har opfyldt sin forpligtelse i henhold til § 31 til at indlevere en oversættelse af ansøgningen, eller hvis ansøgningen er affattet på dansk, når ansøgeren har indleveret en genpart af den til patentmyndigheden.«

11. § 34 affattes således:

»§ 34. En international patentansøgning må ikke godkendes til fremlæggelse eller afslås før efter udløbet af en af industriministeren fastsat frist, medmindre ansøgeren har givet sit samtykke til, at ansøgningen afgøres forinden.«

12. § 38, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Begæring om fornyet prøvelse i henhold til stk. 1 skal fremsættes over for Det internationale Bureau inden udløbet af en af industriministeren fastsat frist. Ansøgeren skal inden udløbet af samme frist i det omfang, som industriministeren fastsætter, indlevere en oversættelse af ansøgningen til patentmyndigheden samt betale den fastsatte ansøgningsafgift.«

13. § 40 affattes således:

»§ 40. Et meddelt patent kan opretholdes, indtil 20 år er forløbet fra den dag, patentansøgningen blev indleveret. For patent skal betales årsafgift for hvert afgiftsår, som påbegyndes efter patentet er meddelt.«

14. I kap. V ændres overskriften til:

»Betaling af årsafgifter.«

15. § 41 affattes således:

»§ 41. Årsafgiften forfalder den sidste dag i den måned, i hvilken afgiftsåret begynder. Årsafgifter for de første to afgiftsår forfalder dog først samtidig med afgiften for det tredje afgiftsår. Årsafgift kan tidligst betales 3 måneder før forfaldsdagen.

Stk. 2. For en senere ansøgning som omhandlet i § 11 forfalder årsafgifter for de afgiftsår, som er begyndt før den dag, den senere ansøgning blev indleveret, eller som begyndes inden to måneder efter denne dag, ikke i noget tilfælde før to måneder er forløbet efter denne dag. For en international patentansøgning forfalder årsafgifter for afgiftsår, som er begyndt før den dag, ansøgningen blev videreført efter § 31 eller optaget til behandling efter § 38, eller som begynder inden to måneder efter denne dag, ikke i noget tilfælde før to måneder efter den dag ansøgningen blev videreført eller optaget til behandling.

Stk. 3. Årsafgift kan med den fastsatte forhøjelse betales indtil 6 måneder efter, at den forfalder.«

16. § 42 affattes således:

»§ 42. Er opfinderen ansøger eller indehaver af patentet, og skønnes det at være forbundet med betydelige vanskeligheder for ham at betale årsafgifter, kan patentmyndigheden meddele ham henstand med betaling

af disse, såfremt begæring herom fremsættes senest den dag, da årsafgifterne første gang forfalder. Henstand kan meddeles for indtil 3 år ad gangen, dog ikke længere end indtil 3 år fra patentets meddelelse. Begæring om forlænget henstand skal fremsættes senest den dag, da meddelt henstand udløber.

Stk. 2. Afslås begæring om henstand eller forlænget henstand, anses betaling inden 2 måneder derefter for rettidig.

Stk. 3. Årsafgift, med hvis betaling der er givet henstand efter stk. 1, kan med samme forhøjelse som nævnt i § 41, stk. 3, betales inden 6 måneder efter det tidspunkt, til hvilket henstand er givet.«

17. § 51 affattes således:

»§ 51. Betales årsafgift ikke i overensstemmelse med reglerne i §§ 40, 41 og 42, bortfalder patentet fra og med begyndelsen af det afgiftsår, for hvilket afgift ikke er betalt.«

18. § 52, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) det angår en opfindelse, som ikke er så tydeligt beskrevet, at en fagmand på grundlag af beskrivelsen kan udøve den,«

19. § 56, stk. 1, affattes således:

»§ 56. En patentansøger, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om patent, inden akterne vedrørende ansøgningen er blevet tilgængelig for enhver, er pligtig på begæring at give sit samtykke til, at vedkommende får adgang til at gøre sig bekendt med akterne i ansøgningssagen. Omfatter ansøgningen en deponeret kultur af en mikroorganisme som nævnt i § 8 a, skal vedkommende også have ret til at få udleveret en prøve af kulturen. Bestemmelserne i § 22, stk. 6, 2. og 3. pkt., stk. 7 og 8, finder anvendelse i disse tilfælde.«

20. I § 66, stk. 2, ændres »§ 160, stk. 2« til: »§ 159, stk. 2«.

21. § 68 affattes således:

»§ 68. Industriministeren fastsætter størrelsen m.v. af de i loven omhandlede afgifter samt gebyrer for ekspeditioner m.v.

Stk. 2. For så vidt angår årsafgifter kan industriministeren bestemme, at et eller flere af de første afgiftsår skal være afgiftsfrie.«

22. § 69, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Industriministeren kan endvidere bestemme, at ansøgere, der i et land har indgivet en tilsvarende ansøgning om patent, på begæring af patentmyndigheden og inden for en af denne fastsat frist skal give oplysning om det resultat af undersøgelsen af opfindelsens patenterbarhed, der er meddelt ham af vedkommende lands patentmyndighed, samt fremsende genpart af skriftvekslingen med denne. Oplysningspligt kan dog ikke foreskrives for så vidt angår sådan i kapitel II omhandlet patentansøgning, som har været genstand for international forberedende patenterbarhedsprøvnings, om hvilken der er indleveret rapport til patentmyndigheden.«

23. § 72 affattes således:

»§ 72. Vil en patentansøger, bortset fra de i stk. 2 nævnte tilfælde, lide retstab, fordi han ikke har overholdt en i denne lov eller med hjemmel heri over for patentmyndigheden fastsat frist, men har han udvist al den omhu, som med rimelighed kunne kræves af ham, skal patentmyndigheden på begæring genoprette rettighederne. Begæringen skal indgives skriftligt til patentmyndigheden inden 2 måneder efter, at den hindring, som bevirkede fristoverskridelsen, er bortfaldet, dog senest 1 år efter fristens udløb. Inden for samme frister skal han foretage den undladte handling og betale den for genoprettelse fastsatte afgift.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis en ansøger eller patenthaver ikke har betalt årsafgift inden for den frist, der er fastsat i § 41, stk. 3, eller § 42, stk. 3, idet dog begæring om genoprettelse skal være indgivet og årsafgiften være betalt senest 6 måneder efter fristens udløb.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse på den i § 6, stk. 1, nævnte frist.«

§ 2

§ 1, nr. 7-12, 20 og 22, træder i kraft 3 måneder efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Tidspunktet for ikrafttrædelse af de øvrige bestemmelser i loven fastsættes af in-

dustriministeren.

§ 3

Bestemmelserne i loven finder anvendelse på patentansøgninger, der ved bestemmelsernes ikrafttræden er under behandling hos patentmyndigheden. Herfra gælder følgende undtagelser:

- 1) Bestemmelserne om deponering af kulturer af mikroorganismer finder kun anvendelse på ansøgninger, der er indleveret, efter at disse bestemmelser er trådt i kraft.
- 2) For patentansøgninger, der er indleveret før ikrafttrædelse af § 1, nr. 2, 4, 5, 13-17, 21 og 23, jfr. § 2, stk. 2., forfalder årsafgifter for tidligere afgiftsår til betaling, samtidig med at der første gang skal betales årsafgift i overensstemmelse med § 1, nr. 15 (§ 41), og § 1, nr. 16 (§ 42).
- 3) Begæring i henhold til § 14, stk. 1, kan uanset bestemmelsen i § 1, nr. 4 (§ 14, stk. 2), fremsættes indtil 6 måneder fra ikrafttrædelse af § 1, nr. 2, 4, 5, 13-17, 21 og 23, jfr. § 2, stk. 2., i overensstemmelse med de hidtil gældende regler.

§ 4

Bestemmelserne i loven finder tillige anvendelse på patenter, der er meddelt ved bestemmelsernes ikrafttræden. Herfra gælder følgende undtagelser:

- 1) Er et patent meddelt i mindre en 2 måneder fra ikrafttrædelse af § 1, nr. 2, 4, 5, 13-17, 21 og 23, jfr. § 2, stk. 2., forfalder afgifterne for afgiftsår, der er påbegyndt før meddelelsen, i overensstemmelse med § 42 i lov nr. 479 af 20. december 1967.
- 2) Bestemmelserne om patenteres ugyldighed i lov nr. 479 af 20. december 1967 og lov nr. 264 af 8. juni 1978 finder anvendelse på patenter, der er meddelt i henhold til nævnte love.
- 3) Bestemmelserne om deponering af kulturer af mikroorganismer finder kun anvendelse på patenter, der meddeles på grundlag af en ansøgning, der indleveres efter, at disse bestemmelser er trådt i kraft.

F.t.l. vedr. patentloven

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget tilsigter primært en omlægning af patentlovens årsafgiftssystem.

Herudover tilsigter lovforslaget at tilvejebringe hjemmel for Danmarks ratifikation af Budapest-traktaten om international anerkendelse af deponering af mikroorganismer, herunder visse justeringer af de eksisterende bestemmelser om deponering af mikroorganismer.

I lovforslaget er endvidere medtaget en ændring i bestemmelserne om fremskaffelse af oplysninger om behandling af patentansøgninger i andre lande, samt visse mindre ændringer i bestemmelserne om internationale patentansøgninger som følge af ændringer i patentsamarbejdsstraktatens gennemførelsesforskrifter.

Lovforslaget er i det væsentlige en genfremsættelse af det den 16. november 1983 fremsatte lovforslag, som bortfaldt efter 1. behandling som følge af udskrivelse af folketingsvalg. Der er således foretaget mindre ændringer i bestemmelserne om fremskaffelse af oplysninger i forbindelse med behandling af patentansøgninger, ændring af bestemmelsen om forudbetaling af årsafgift, samt en enkelt ændring i bestemmelserne om internationale patentansøgninger. Om forslagens behandling henvises til Folketingets Forhandlinger 1983-83, sp. 1748-1750 og 1997-2006.

Lovforslag herom har endvidere i folketings-samlingen 1982-83 været forelagt folketinget sammen med forslag om ratifikation af Den europæiske Patentkonvention. Forslaget om ratifikation af Den europæiske Patentkonvention var omfattet af grundlovens § 20. Der opnåedes ikke i folketinget ved forslagens 3. behandling det fornødne flertal på $\frac{2}{3}$ af folketingets medlemmer for forslaget, og lovforslaget bortfaldt derfor i sin helhed.

Om forslagens behandling henvises til Folketingets Forhandlinger 1982-83 sp. 4735-4738, 5152-5164, 10734-10745 og 12584-12587, tillæg A sp. 2123, tillæg B sp. 1349 og tillæg C sp. 583.

Udover at forslaget om dansk ratifikation af Den europæiske Patentkonvention indebar en væ-

sentlig billiggørelse og rationalisering af patentansøgningsproceduren for dansk erhvervsliv, forventedes forslaget tillige at ville indebære en væsentlig rationalisering i direktoratet for patent- og varemærkevæsenet, bl.a. som følge af, at det årligt indleverede antal patentansøgninger efter ratifikation påregnedes at ville blive halveret.

Direktoratet modtager årligt ca. 6.000 patentansøgninger.

På baggrund af forventningerne om ratifikation af Den europæiske Patentkonvention har der i en årrække været udvist tilbageholdenhed med udvidelse af den faste personalestab i direktoratet ved afgang af løst ansatte (akkordansatte). Endvidere har forventningerne om ratifikation af Den europæiske Patentkonvention ikke gjort det rimeligt at overveje gennemgribende ændringer i direktoratets administration og sagsbehandling.

Som følge heraf er antallet af ansøgninger under behandling i direktoratet over en 10-årig periode steget med knapt 10.000, og direktoratet har idag ca. 39.000 ansøgninger under behandling og en behandlingstid på godt 6 år.

Det blev derfor også overfor folketinget ved fremsættelsen af lovforslaget tilkendegivet, at manglende dansk ratifikation af Den europæiske Patentkonvention ville nødvendiggøre en væsentlig udbygning af patentdirektoratet. Udgiften hertil blev over en 10-årig periode opgjort til 168,8 mill. kr. Under forudsætning af at den i lovforslaget foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet gennemførtes, ville udgiften kunne reduceres til 147,8 mill. kr.

Som følge af regeringens politik om begrænsning af det offentlige udgifter og personalebehov anses en udvidelse af patentdirektoratet i den anførte størrelsesorden for uønskelig.

Ved den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet forventes en reduktion i antallet af ansøgninger under behandling på 6.-10.000. Dette indebærer samtidig en tilsvarende reduktion i behovet for tilførsel af yderligere ressourcer til patentdirektoratet. Denne omlægning er imidlertid langt fra tilstrækkelig til at tilvejebringe balance mellem

antallet af sager under behandling og personalebehovet i patentdirektoratet.

Forinden der tages stilling til omfanget af den nødvendige udbygning af patentdirektoratet, er det derfor besluttet at foretage en vurdering af mulighederne for en tilbunds gående rationalisering af patentdirektoratet såvel på det administrative plan som gennem materielle og processuelle ændringer af patentansøgningsproceduren.

Som følge heraf er der allerede administrativt gennemført visse foranstaltninger med henblik på effektivisering af ansøgningsproceduren og direktoratets sagsbehandling, bl.a. ved en begrænsning af antallet af betænkninger, en restriktiv holdning til fristforlængelser og en væsentlig forhøjelse af ansøgnings-, genoprettelses- og klageafgifter. Selvom disse foranstaltninger ikke har vakt udelt begejstring i erhvervslivet, har de beklageligvis været nødvendige at gennemføre som led i den retablering af direktoratet, som den manglende ratifikation har nødvendiggjort.

Endvidere er administrationsdepartementet amodet om at foretage en tilbunds gående undersøgelse af patentdirektoratets administration og arbejdsgange, ligesom en vedtagelse af dette lovforslag vil øge patentdirektoratets muligheder for at udnytte internationalt patentmateriale via Det internationale Patentdokumentationscenter (INPADOC) i Wien.

Endvidere overvejes det fortsat i hvilket omfang patentdirektoratet, i forbindelse med behandling af patentansøgninger indleveret med prioritet fra en i udlandet indleveret patentansøgning, umiddelbart vil kunne lægge den i udlandet foretagne nyhedsundersøgelse og patenterbarhedsbedømmelse til grund ved udstedelse af patent i Danmark.

Det vil endvidere blive vurderet, om Danmark bør tilslutte sig Patentsamarbejdsstraktaten (PCT) kap. II om international forberedende patenterbarhedsprøvning. Da Danmark i 1978 ratificerede PCT-konventionen tilsluttede Danmark sig alene kap. I om international nyhedsundersøgelse.

Med henblik på at nedbringe antallet af sager under behandling til et for såvel erhvervslivet som patentdirektoratet acceptabelt niveau over en periode på 5 år vil det også blive vurderet, om nyhedsundersøgelse og eventuelt patenterbarhedsbedømmelse af visse ansøgninger med fordel vil kunne foretages i udlandet (f.eks. af den svenske patentmyndighed) mod betaling.

Ovennævnte overvejelser er endnu ikke afsluttet, men folketinget vil blive orienteret om resultatet af overvejelserne, eventuelt i form af et lovforslag, såfremt dette måtte være påkrævet.

Som følge af den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet samt udnyttelse af oplysninger fra INPADOC, vil lovforslaget for staten i finansåret 1984 medføre merudgifter i patentdirektoratet på 1.400.000 kr. Heraf vedrører 205.000 kr. lønninger. Det resterende beløb vedrører køb af data fra INPADOC samt udvikling af EDB-programmer m.v.

Herudover vil forslaget fra og med finansåret 1985 medføre årlige merudgifter på 390.000 kr. til Datacentralen og opdatering af database fra INPADOC samt 150.000 kr. til lønninger.

Omlægningen af årsafgiftssystemet skønnes at medføre en engangsnettoindtægt på 59 mill. kr., efter at der er betalt for allerede udført akkordarbejde i forbindelse med ansøgninger, der bortfalder som følge af den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet.

Lovforslaget vil ikke få administrative eller økonomiske konsekvenser for kommunerne.

Budapesttraktaten om international anerkendelse af deponering af mikroorganismer var medtaget som bilag til det i folketingssamlingen 1982-83 fremsatte lovforslag. Nævnte bilag er af praktiske grunde udeladt ved fremsættelse af nærværende lovforslag.

A. Lovforslaget

1. Årsafgifter

Ifølge patentlovens eksisterende afgiftssystem skal der betales årsafgifter fra ansøgningens indlevering, men således at årsafgifterne først forfalder ved patentets udstedelse.

Som følge af det meget begrænsede antal ansøgninger, der rent faktisk fører til patentudstedelse i dag, indebærer ordningen den væsentlige skævhed, at de få patentansøgere, hvis ansøgning fører til patent gennem betaling af årsafgifter reelt betaler for behandlingen af de mange ansøgninger, der ikke fører til patent.

Det foreslås derfor at ændre årsafgiftssystemet således, at betaling af årsafgifter løbende forfalder i ansøgningstiden. Systemet foreslås udformet således, at der i ansøgningstiden betales årsafgifter for hvert år (afgiftsår) fra den dag ansøgningen om patent indleveres, dog således at afgiften for de første 2 afgiftsår først forfalder samtidig med afgiften for det 3. afgiftsår. Begrundelsen for 2-års fristen er, at det ikke anses for rimeligt at pålægge ansøgeren at betale årsafgift, forinden der foreligger et rimeligt grundlag for at vurdere ansøgningens værdi. Tilbagekaldes eller bortfalder ansøgningen forinden udløbet af 2-års fristen, fritages ansøgeren for betaling af årsafgift.

En omlægning af årsafgiftssystemet forventes samtidig at medføre en sanering i antallet af patentansøgninger under behandling. Baggrunden herfor er, at en række ansøgninger, der hidtil har kunnet opretholdes uden omkostninger for ansøgeren, men som i realiteten er uden interesse for dem, opgives. Herigennem vil der løbende ske et fald i antallet af sager under behandling i patentdirektoratet med en kortere behandlingstid til følge. Samtidig vil en omlægning af årsafgiftssystemet indebære, at direktoratets arbejdskraft ikke spildes på ansøgninger, som er uden interesse for ansøgeren, og som ikke kan forventes at føre til patent.

Direktoratet for patent- og varemærkevæsenet har i dag ca. 39.000 ansøgninger under behandling. Med henblik på snarest muligt at få bragt balance mellem antallet af ansøgninger under behandling og det i direktoratet til rådighed værende personale, foreslås omlægningen af årsafgiftssystemet gennemført også for ansøgninger, der ved lovens ikrafttræden er under behandling uanset, at et flertal af folketingets medlemmer ved 2. behandling af det i folketingssamlingen 1982-83 fremsatte lovforslag foretrak en overgangsordning, hvorefter der for ansøgninger under behandling i første omgang alene betales for afgiftsår påbegyndt efter lovens ikrafttræden, og først ved udstedelsen af patent betales for de afgiftsår, der ligger forud, for ordningens gennemførelse. Der er herved lagt vægt på, at der nu er tale om en anden situation, idet omlægningen af årsafgiftssystemet ikke baseres på forudsætningen om dansk ratifikation af Den europæiske Patentkonvention. Ved at gennemføre omlægningen også for ansøgninger under behandling, forventes der opnået et engangsfald i antallet af ansøgninger under behandling på 6.000 til 10.000.

Ved en ændring af årsafgiftssystemet også for indeliggende ansøgninger vil der ske en fremrykning af tidspunktet for betaling af årsafgifter for ansøgninger, der er mere end 2 år gamle og som ikke opgives som følge af systemets indførelse. Under forudsætning af at det er de 6.000 ældste ansøgninger, der opgives, skønnes direktoratet gennem omlægningen af årsafgiftssystemet at ville få en engangsnettoindtægt på ca. 59 mill. kr.

Da der i vid udstrækning blot er tale om en fremrykning af tidspunktet for betaling af årsafgifter, udgør størstedelen af dette beløb imidlertid indtægter, som direktoratet senere i forbindelse med udstedelse af patent ville have fået. Direktoratet vil dog opnå en merindtægt i forbindelse med betaling af årsafgifter for ansøgninger, der ikke fører til patent.

2. *Budapesttraktaten*

Budapesttraktaten blev vedtaget den 28. april 1977 i Budapest på en diplomatisk konference indkaldt af World Intellectual Property Organization (WIPO) og er underskrevet af 18 lande, herunder Danmark.

Budapesttraktaten er trådt i kraft den 19. august 1980 og er indtil nu ratificeret af følgende lande: Bulgarien, England, Frankrig, Japan, Spanien, Tyskland, Ungarn, USA, Sovjetunionen, Schweiz, Lichtenstein, Philippinerne og Sverige. Herudover har Den europæiske Patentorganisation afgivet erklæring om, at bestemmelserne i Budapesttraktaten finder anvendelse på europæiske patentansøgninger.

Formålet med traktaten er at sikre, at en deponering af en kultur af en mikroorganisme i forbindelse med patentansøgning foretaget ved en international deponeringsmyndighed anerkendes i alle kontraherende stater, hvorved ansøgeren spares for unødige udgifter og dobbelt arbejde, hvis der søges patent i flere lande.

Det er ikke traktatens hensigt at gennemføre en verdensomspændende harmonisering af de forskellige nationale lovgivninger vedrørende de materielle forpligtelser i forbindelse med ansøgning om patent på mikroorganismeområdet eller af de materielle forudsætninger for frigivelse af deponerede kulturer til trediemand.

Ifølge Budapesttraktaten danner de kontraherende stater en union for international anerkendelse af deponering af mikroorganismer til patentformål, og kun stater, der er medlem af Pariserkonventionen, kan blive medlem. Traktaten administreres af WIPO.

Traktaten forudsætter, at visse institutioner beliggende i de kontraherende stater udpeges til internationale deponeringsmyndigheder.

Ved en international deponeringsmyndighed forstås traktaten en videnskabelig institution, som kan påtage sig at modtage og opbevare mikroorganismer, typisk en kultursamling. En institution opnår status som international deponeringsmyndighed ved, at en af de kontraherende stater over for WIPO indestår for, at institutionen opfylder og fortsat vil opfylde traktatens bestemmelser.

Deponering af kulturer af mikroorganismer, som er sket ved en international deponeringsmyndighed i overensstemmelse med Budapesttraktatens bestemmelser, skal anerkendes i alle de kontraherende stater, som tillader eller kræver deponering af mikroorganismer i forbindelse med patentansøgninger. Dette gælder uanset om deponerings-

myndigheden befinder sig inden eller uden for den pågældende stats område. I visse tilfælde kan den deponerede kultur erstattes af en ny kultur af samme mikroorganisme. Dette vil bl.a. være tilfældet, hvis den deponerede kultur ophører med at være levedygtig eller hvis en prøve af den deponerede kultur på grund af import- eller eksportrestriktioner ikke kan udleveres. En deponering af en sådan ny kultur har under visse forudsætninger samme retsvirkning, som om den var deponeret den dag, da den oprindelige kultur blev deponeret.

Ved den i 1978 gennemførte ændring af patentloven blev i form af en særlig bemyndigelse til industriministeren indføjet en bestemmelse om deponering af mikroorganismer, i forbindelse med ansøgning om patent på opfindelser, som angår mikrobiologiske fremgangsmåder eller produkter fremstillet ved sådanne fremgangsmåder. Bestemmelsen er imidlertid endnu ikke trådt i kraft, da Danmark endnu ikke har indgået aftaler med institutioner, der kan modtage mikrobiologiske kulturer til opbevaring.

Ratifikation af Budapesttraktaten vil bevirke, at ovennævnte bestemmelser vil kunne sættes i kraft, derved at de af Budapesttraktaten godkendte deponeringsmyndigheder anerkendes som deponeringsmyndigheder i henhold til patentloven.

Herudover indeholder lovforslaget mulighed for at indgå separataftaler med deponeringsinstitutioner, som ikke er omfattet af Budapesttraktaten, såfremt der måtte skønnes behov herfor.

3. Mikroorganismer

Den europæiske Patentorganisation har efter ønske fra industrien med virkning fra den 1. juni 1980 foretaget visse ændringer i bestemmelserne om deponering af mikroorganismer i gennemførelsesforskrifterne til Den europæiske Patentkonvention (regel 28 og 28 a).

Herved er bl.a. det ubetingede deponeringskrav ved ikke almindeligt tilgængelige organismer ændret, således at deponering alene kræves, hvis opfindelsen vedrører en organisme, der hverken er almindeligt tilgængelig eller kan beskrives i ansøgningen således, at en fagmand på grundlag heraf kan udøve opfindelsen. Ændringen er foranlediget af, at mulighederne for at beskrive en mikroorganisme er forbedret siden vedtagelsen af Den europæiske Patentkonvention.

For at hindre misbrug i forbindelse med offentlighedens adgang til deponerede mikroorganismer er bestemmelsen endvidere ændret således, at udlevering efter anmodning fra patentansøgeren i

visse tilfælde alene kan ske til en særlig sagkyndig. Ved udformningen af bestemmelsen, herunder tidsintervallet for denne, er der lagt afgørende vægt på, at konkurrenters misbrug af udleverede prøver ofte vil få meget alvorlige følger, såfremt misbrug sker på et så tidligt tidspunkt i ansøgningsfasen, at ansøgeren endnu ikke selv har udnyttet opfindelsen.

På baggrund af at væsentlige elementer i dansk patentlovgivning ved ændringen af patentloven i 1978 blev bragt i overensstemmelse med Den europæiske Patentkonvention, men også under hensyn til at det må anses for ønskeligt, at dansk rets bestemmelser om deponering af mikroorganismer er i overensstemmelse med bestemmelserne i Den europæiske Patentkonvention, foreslås at patentlovens bestemmelser om deponering af ikke almindeligt tilgængelige mikroorganismer bringes i overensstemmelse med regel 28 og 28 a i gennemførelsesforskrifterne til Den europæiske Patentkonvention.

4. INPADOC m.v.

I forbindelse med den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet etableres i patentdirektoratet et EDB-system, hvorved der skabes mulighed for at udnytte patentinformationer fra Det internationale Patentedokumentationscenter (INPADOC) i Wien. Herigennem vil patentdirektoratet blive orienteret om forløbet af behandlingen af såvel den prioritetsgivende ansøgning som tilsvarende ansøgninger, som af ansøgeren er indleveret i udlandet.

Med henblik på at øge effektiviteten i patentdirektoratet foreslås det, at der skabes hjemmel til at pålægge ansøgeren, såfremt denne har indleveret en tilsvarende ansøgning til udenlands patentmyndighed, at fremsende genpart af skriftvekslingen med denne.

Dette skønnes at indebære en løbende sanering i antallet af ansøgninger under behandling, idet ansøgeren, i de tilfælde hvor den i udlandet indleverede ansøgning er bortfaldet eller henlagt, som følge af, at ansøgeren har mistet interessen for ansøgningen, ofte vil have mistet interessen også for den i Danmark indleverede ansøgning, hvorefter ansøgningen kan henlægges.

5. Internationale patentansøgninger

Lovforslaget indeholder endvidere visse mindre ændringer i §§ 31, 32, 33, 34 og 38, bl.a. som følge af ændringer i patentsamarbejdsstraktatens gennemførelsesforskrifter. Der henvises derom til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

6. Nordisk samarbejde

Lovforslaget er, bortset fra bestemmelserne om udnyttelse og oplysninger fra INPADOC, udarbejdet i samarbejde med de øvrige nordiske lande.

I Sverige blev den 11. november 1982 fremsat et ligelydende lovforslag, dog således at bestemmelserne om omlægning af årsafgiftssystemet ikke i Sverige blev søgt gennemført også for ansøgninger, der ved lovens ikrafttræden var under behandling. Lovforslaget blev i maj 1983 vedtaget af rigsdagen og er trådt i kraft den 1. oktober 1983.

I Finland og Norge forberedes ændringer for så vidt angår ratifikation af Budapesttraktaten, ændringer af bestemmelserne om deponering af mikroorganismer og internationale patentansøgninger. Hvorimod der i disse lande endnu ikke er truffet beslutning om gennemførelse af en omlægning af årsafgiftssystemet.

B. Lovforslagets betydning for dansk erhvervsliv

Den foreslåede omlægning af patentlovens årsafgiftssystem vil primært indebære en mere retfærdig fordeling af omkostningerne til driften af patentvæsenet. Samtidig vil en omlægning af afgiftssystemet, i og med at den foreslås gennemført med virkning også for ansøgninger, der ved lovens ikrafttræden er under behandling, medføre et engangsfald i antallet af ansøgninger under behandling på 6.000 til 10.000 som følge af, at der næppe vil blive betalt årsafgifter for ansøgninger, som er uden interesse for ansøgeren. Herigennem vil omlægningen medvirke til en bedre udnyttelse af patentdirektoratets arbejdskraft og derved muliggøre en nedbringelse af behandlingstiden. Der lægges herved især vægt på, at et meget stort antal uafgjorte patentansøgninger og en lang behandlingstid ikke alene er utilfredsstillende for patentansøgeren, men også for industrien som helhed og i øvrigt også for samfundet som sådant, der skal respektere både ansøgningerne, hvis de fører til patent, og de udstedte patenter, men som på den anden side har krav på ikke at være hæmmet af ansøgninger, der ikke kan gennemføres til endeligt patent.

Ratifikation af Budapesttraktaten vil ligeledes betyde rationalisering og besparelse for dansk erhvervsliv. Ratifikation vil således indebære, at deponering af en kultur af en mikroorganisme i forbindelse med patentansøgning anerkendes i alle kontraherende stater. Erhvervslivet spares herigennem for betydelige udgifter og dobbeltarbejde, derved at én deponering vil kunne danne basis for patentansøgninger i flere lande.

Forslaget om, at deponering af mikroorganismer i forbindelse med patentansøgninger alene skal finde sted, når der ved udøvelsen af opfindelsen skal anvendes en mikroorganisme, som hverken er almindeligt tilgængelig, eller i ansøgningen kan beskrives således, at en fagmand på grundlag heraf kan udøve opfindelsen, er som nævnt begrundet i et ønske om en fortsat harmonisering med Den europæiske Patentkonvention. Baggrunden for denne ændring i gennemførelsesforskrifterne til Den europæiske Patentkonvention (regel 28 og 28 a) er et ønske fremsat af den europæiske industri, der har fundet, at deponeringspligten i forbindelse med patentansøgninger, hvori mikrobiologiske kulturer indgår, af administrative og økonomiske hensyn burde begrænses mest muligt.

Den europæiske industri har ligeledes i regel 28 og 28 a, for at hindre misbrug i forbindelse med offentlighedens adgang til deponerede mikroorganismer, foranlediget indsat bestemmelsen om, at udlevering af en kultur af en deponeret mikroorganisme efter anmodning fra ansøgeren i visse tilfælde alene kan ske til en særlig sagkyndig.

C. Erhvervsorganisationernes holdning til lovforslaget

Omlægning af årsafgiftssystemet

Industrirådet støtter den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet og har ingen indvendinger imod, at forslaget gennemføres også for ansøgninger indleveret før lovens ikrafttræden, når blot der gennemføres en rimelig overgangstid på mindst et halvt år.

Landbrugsrådet støtter ligeledes forslaget og kan tilslutte sig, at forslaget får virkning for allerede indleverede ansøgninger. Rådet finder dog, at der for disse ansøgninger bør findes en overgangsordning, f.eks. således at der nok betales årsafgifter svarende til ansøgningens alder efter lovens ikrafttræden, men at de akkumulerede årsafgifter for perioden forud derfor først afkræves ved eventuel patentudstedelse.

Håndværksrådet finder, at omlægningen af årsafgiftssystemet alene bør gennemføres med virkning for fremtidige ansøgninger.

Advokatrådet tager afstand fra en gennemførelse af omlægningen af årsafgiftssystemet også for indeliggende ansøgninger som stridende mod almindelige retsprincipper.

De danske Patentagenters Forening har ingen principielle indvendinger mod en omlægning af årsafgiftssystemet, men finder at betaling af årsafgifter i ansøgningstiden bør modsvares af en be-

handlingsmæssig ydelse fra patentdirektoratet. Foreningen udtrykker betænkelighed ved at afgiftssystemet søges gennemført for indeliggende ansøgninger og kan derfor tilslutte sig en overgangsordning på linie med den af Landbrugsrådet foreslåede.

Dansk Forening for Industriel Retsbeskyttelse støtter forslaget, men tager afstand fra, at forslaget gennemføres også for indeliggende ansøgninger.

Foreningen af tekniske sagsbehandlere ved patentdirektoratet kan ligeledes støtte forslaget, men finder at det vil medføre uheldige konsekvenser om forslaget gennemføres også for indeliggende ansøgninger.

Dansk Forening for Industriens Patentingeniører udtaler forståelse for forslaget og har ingen principielle indvendinger herimod, da systemet kendes fra flere lande.

Dansk Forening til Fremme af Opfindelser udtaler, at man ikke mener, at den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet vil betyde et frafald af ansøgninger i den forudsete størrelsesorden.

Budapesttraktaten og de i øvrigt foreslåede ændringer vedrørende deponering af mikroorganismer

Industrirådet, Medicinalfabrikantforeningen, Medicinalimportørforeningen, Dansk Forening for Industriel Retsbeskyttelse, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Dansk Patent- og Varemærkekonsulentforening af 1953 kan tilslutte sig de foreslåede ændringer vedrørende deponering af mikroorganismer, herunder dansk ratifikation af Budapesttraktaten.

De danske Patentagenters Forening kan ligeledes tilslutte sig de foreslåede ændringer, herunder ratifikation af Budapesttraktaten. Foreningen finder dog anledning til at henlede opmærksomheden på, at kravet om deponering på ansøgningsdagen kan rumme risiko for uoprettelige fejlurderinger, såfremt ansøgeren undlader at deponere i tillid til at beskrivelsen er tilstrækkelig til at udøve opfindelsen.

Udkast til lovforslag om omlægning af patentlovens årsafgiftssystem, ratifikation af Budapesttraktaten samt bestemmelserne vedrørende internationale patensansøgninger har i forbindelse med det i folketingssamlingen 1982-83 fremsatte lovforslag været forelagt følgende organisationer og myndigheder til udtalelse:

Medicinalimportørforeningen
Andelsudvalget
Foreningen af tekniske sagsbehandlere ved patentdirektoratet

Udvalget til beskyttelse af videnskabeligt arbejde

Akademiet for de Tekniske Videnskaber
Dansk Forening for Industriel Retsbeskyttelse
Dansk Patent- og Varemærkekonsulentforening af 1953

Dansk Forening til Fremme af Opfindelser
Foreningen for Industriens Patentingeniører
De danske Patentagenters Forening
Forenede Danske Brugsforeninger
Landsorganisationen i Danmark
Danmarks Tekniske Højskole
Danske Husmandsforeninger
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd
Danmarks Farmaceutiske Højskole
Dansk Ingeniørforening
Ingeniør-Sammenslutningen
Industrirådet
Advokatrådet
Landbrugsrådet
Håndværksrådet
Justitsministeriet
Undervisningsministeriet
Landbrugsministeriet
Energiministeriet
Udenrigsministeriet
Indenrigsministeriet
Fiskeriministeriet
Finansministeriet
Monopoltilsynet
Direktoratet for Patent- og Varemærkevæsenet
Patentankenævnet

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til nr. 1. (§ 8, stk. 2)

Denne paragraf indeholder de grundlæggende bestemmelser om, hvor en patentansøgning skal indleveres, og hvad ansøgningen skal indeholde.

Stk. 2 indeholder i sin nuværende udformning de almindelige krav om, at opfindelsen skal beskrives i patentansøgningen. Herudover indeholder stk. 2 visse særlige bestemmelser vedrørende beskrivelsen af opfindelser på det mikrobiologiske område. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, foreslås bestemmelserne herom dels ændret, dels udbygget. I nærværende paragraf fastsættes, at der i visse tilfælde gælder særlige krav vedr. beskrivelsen af opfindelser på det mikrobiologiske område. Hvornår dette er tilfældet, og hvilke krav der er tale om reguleres i § 8 a.

Til nr. 2. (§ 8, stk. 5)

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, foreslås gennemført en omlægning af årsafgiftssystemet. Omlægningen indebærer, at der i ansøgningstiden skal betales årsafgifter fra den dag ansøgningen blev indleveret, dog således at afgiften for de 2 første afgiftsår først forfalder samtidig med afgiften for det tredje år. Da nærværende paragraf indeholder bestemmelser vedrørende patentansøgninger herunder betaling af ansøgningsafgift, er det fundet hensigtsmæssigt, at bestemmelsen også omtaler pligten til at betale årsafgift. Det fastsættes, at årsafgift skal betales indtil ansøgningen er endeligt afgjort. Heri ligger, at pligten til at betale årsafgift fortsætter, såfremt et afslag indbringes for patentankenævnet eller domstolene. Bestemmelse om betaling af årsafgifter for meddelte patenter findes i § 40. Bestemmelser om fra hvilket tidspunkt årsafgift forfalder findes i § 41, og bestemmelser om henstand med betaling af årsafgift findes i § 42.

Til nr. 3. (§ 8 a)

Denne paragraf fastsætter i hvilke tilfælde, der gælder særlige bestemmelser for, at opfindelser på det mikrobiologiske område skal anses for tilstrækkeligt tydeligt beskrevet. Endvidere giver bestemmelsen patenthaveren eller patentansøgeren ret til under visse betingelser at erstatte en i medfør af stk. 1 deponeret kultur af en mikroorganisme med en ny deponering af samme mikroorganisme.

Det foreslås i stk. 1, at det i den nuværende patentlovs § 8 fastsatte ubetingede krav om deponering af ikke almindeligt tilgængelige mikroorganismer ændres, således at deponering alene skal finde sted, når der ved udøvelsen af opfindelsen skal anvendes en mikroorganisme, som hverken er almindeligt tilgængelig, eller i ansøgningen kan beskrives således, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen. På baggrund af den hurtige udvikling på det mikrobiologiske område overlades det til retspraksis at afgøre, hvorvidt beskrivelse af en mikroorganisme i dokumentform kan godtages. Der bør herunder henses til, at en mangelfuld beskrivelse senere kan medføre, at patentet erklæres ugyldigt. Endvidere fremgår det af bestemmelsen, at deponeringen skal ske seneste fra tidspunktet for ansøgningens indlevering. Heraf følger, at en patentansøgning ikke efterfølgende kan kompletteres med en deponering, jfr. dog muligheden for løbedagsforskydning i overensstemmelse med § 14.

Deponering er således ikke nødvendig i de tilfælde, hvor organismen er almindeligt tilgængelig

på tidspunktet for ansøgningens indlevering. Hvis der derfor ikke er sket deponering, fordi organismen på ansøgningstidspunktet var almindeligt tilgængelig, skal ansøgeren eller patenthaveren for ikke at lide retstab tilse, at organismen forbliver almindeligt tilgængelig.

Endvidere forskrives det, at kulturen skal være deponeret således, at den, som er berettiget til at få udleveret en prøve af kulturen, skal kunne få prøven leveret i Danmark. Der er herved lagt vægt på, at det følger af patentretlige principper, at tredemand skal kunne gøre sig bekendt med indholdet af en patentansøgning og et patent i det land, som henholdsvis ansøgningen eller patentet vedrører. Hvem der er berettiget til at få udleveret en prøve af kulturen og under hvilke omstændigheder, fremgår af bestemmelsen om patentansøgnings offentliggørelse i § 22.

Industriministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om, hvor deponering kan foretages. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, er det hensigten, at deponering skal ske ved internationale deponeringsmyndigheder udpeget i overensstemmelse med Budapesttraktaten. Lovforslaget åbner imidlertid mulighed for, at andre institutioner godkendes, såfremt der skulle opstå behov herfor.

Stk. 2 indeholder bestemmelser om retten til at erstatte en deponeret kultur med en ny kultur af samme mikroorganisme. Bestemmelsen er i overensstemmelse med Budapesttraktaten, ifølge hvilken det er fastsat, at en deponeret kultur kan erstattes med en ny kultur af samme mikroorganisme, såfremt den deponerede kultur opfører at være levedygtig, eller såfremt der af anden grund ikke kan leveres en prøve fra kulturen. Retsvirkningerne af en sådan ny deponering er, at den nye deponering skal anses for gjort på samme tidspunkt som den tidligere deponering. Bestemmelsen indebærer således, at en deponering, der er erstattet på foreskrevet måde og indenfor den fastsatte tidsfrist, anses at have været deponeret uden afbrydelse. Industriministeren fastsætter i overensstemmelse med Budapesttraktaten bestemmelser om, hvornår en deponeret kultur kan erstattes af en ny kultur af samme mikroorganisme.

Ud over tilfælde, der er reguleret i Budapesttraktaten, giver bestemmelsen ret til at erstatte en deponeret kultur med en ny i tilfælde, hvor en prøve ikke kan leveres til nogen, som har ret til at modtage en prøve af kulturen i overensstemmelse med de i stk. 1 fastsatte regler.

Til nr. 4. (§ 14, stk. 2)

§ 14 fastsætter reglerne om løbedagsforskydning. Den foreslåede ændring i stk. 2, hvorefter begæring om løbedagsforskydning skal fremsættes inden 2 år fra den dag, da ansøgningen blev indleveret, er begrundet i den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet, hvorefter årsafgift for de to første afgiftsår forfalder samtidig med afgiften for det 3. afgiftsår. Herefter anses det for uhensigtsmæssigt, og begæring om løbedagsforskydning kan fremsættes efter forfaldstidspunktet for årsafgiften for de to første patentår.

Til nr. 5. (§ 15, stk. 4)

§ 15 vedrører såvel formelle som materielle mangler ved patentansøgninger. På grund af den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet, hvorefter der skal betales årsafgift i ansøgningstiden, jfr. de almindelige bemærkninger, foreslås i et nyt stk. 4 indsat en bestemmelse om retsvirkninger af manglende betaling af årsafgifter i ansøgningstiden.

Det foreslås, at manglende betaling af årsafgifter i ansøgningstiden indebærer, at ansøgningen henlægges, samt at en sådan henlagt ansøgning ikke kan genoptages. Bestemmelsen om at en patentansøgning skal henlægges, såfremt årsafgiften ikke betales rettidigt, gælder også såfremt ansøgningen er påklaget til patentankenævnet, eller såfremt et afslag fra ankenævnet er indbragt for domstolene.

For så vidt angår manglende betaling af årsafgifter efter patentets meddelelse henvises til § 51.

Til nr. 6. (§ 22, stk. 6, 7 og 8)

Denne paragraf indeholder de bestemmelser, der regulerer offentlighedens adgang til sager vedrørende ansøgning om patent. I de foreslåede bestemmelser fastsættes hvem, der er berettiget til at få udleveret en prøve af en deponeret kultur af en mikroorganisme, samt under hvilke omstændigheder dette kan ske. Bestemmelserne medfører ingen begrænsning i kravet om tilgængelighed, jfr. nr. 3 (§ 8 a).

I stk. 6 foreslås ændringer i de fastsatte bestemmelser vedrørende udlevering af deponerede mikroorganismer. Desuden er i nyt stk. 7 tilføjet bestemmelser vedrørende begrænsning i offentlighedens adgang til patentansøgninger på det mikrobiologiske område. Endelig er i nyt stk. 8 indsat en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte bestemmelser til forebyggelse af misbrug af en i medfør af stk. 6 eller 7 udleveret prøve.

Stk. 6 regulerer i sin nuværende formulering, fra hvilket tidspunkt en deponeret kultur af en mikroorganisme, som er deponeret som led i ansøgning om patent, skal holdes tilgængelig. Bestemmelsen, der endnu ikke er sat i kraft, foreskriver derimod ikke, på hvilken måde en sådan kultur skal holdes tilgængelig.

I overensstemmelse med Budapesttraktaten foreslås det, at kulturer af mikroorganismer, der er deponeret i henhold til den foreslåede § 8 a, skal holdes tilgængelige for enhver gennem udlevering af en prøve af kulturen. Bestemmelsen giver således ikke trediemand ret til at undersøge kulturen hos deponeringsmyndighederne.

Denne ret til at få udleveret en prøve af kulturen indskrænkes af bestemmelserne i 2. og 3. pkt., hvorefter det bestemmes, at den omstændighed, at en deponeret kultur skal holdes offentligt tilgængelig, ikke medfører en ubetinget ret for trediemand til at få udleveret en prøve af kulturen. Det foreskrives således, at prøve ikke skal udleveres til nogen, som i medfør af lov eller bestemmelser fastsat ved lov ikke må befatte sig med den deponerede mikroorganisme. Bestemmelsen er indsat i loven for at slå fast, at trediemand ikke med hjemmel i patentlovens offentlighedsregler har ret til at få udleveret prøve af en mikroorganisme, som han ifølge særlovgivningen ikke må befatte sig med.

Endvidere kan en prøve heller ikke udleveres til nogen, såfremt det antages, at det vil være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven. Endelig har bestemmelserne til følge, at danske myndigheder, uanset at en prøve er udleveret af en international deponeringsmyndighed, kan hindre, at prøven, udleveres til nogen i Danmark, såfremt det antages, at det vil være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven. Bestemmelserne tager således højde for det forhold, at der ikke i særlovgivningen findes noget direkte forbud mod at befatte sig med mikroorganismen, men at denne på trods heraf anses for farlig, og at der derfor skal iagttages særlige forholdsregler i forbindelse med denne.

Den, som ifølge bestemmelsen ikke kan få udleveret en prøve af kulturen, kan indgå aftale med andre, som er berettiget til at befatte sig med organismen, om at få udleveret en prøve med henblik på undersøgelse.

Af de grunde, som er anført i de almindelige bemærkninger, foreslås det i et nyt stk. 7, at ansøgeren kan begære, at en prøve fra en deponeret kultur i tidsrummet, efter akterne er gjort tilgængelige, og indtil ansøgningen er fremlagt eller endelig

afgjort uden at have været fremlagt, kun kan udlevers til en særlig sagkyndig.

Har ansøgeren fremsat en sådan begæring, kan en prøve uanset bestemmelsen i stk. 6 ikke udleveres til enhver i dette tidsrum. Industriministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om fristen for fremsættelse af et sådant krav, og om hvem der kan udpeges som særlig sagkyndig.

I stk. 8 foreslås indsat en bemyndigelse for industriministeren til at fastsætte bestemmelser til forebyggelse af misbrug af en i medfør af stk. 6 eller 7 udleveret prøve.

Til nr. 7. (§ 31)

Paragraffen indeholder bestemmelser om videreførelse af en international patentansøgning i Danmark. Der er i disse bestemmelser foreslået en række lempelser.

I stk. 1 er kravet til ansøgeren om indlevering af en genpart af den internationale ansøgning ophævet. Til videreførelse af en international ansøgning kræves herefter alene indbetalt den fastsatte afgift samt indleveret en oversættelse til dansk af den internationale ansøgning. I de tilfælde hvor den internationale ansøgning er affattet på dansk, kræves dog indleveret en genpart af ansøgningen, da myndigheden ellers ikke vil blive gjort bekendt med ansøgningen, som følge af forslaget om ophævelse af kravet om indlevering af en genpart af den internationale ansøgning.

Bestemmelsen i stk. 2, hvorefter ansøgeren – i de tilfælde hvor den internationale nyhedsundersøgende myndighed har afstået fra at udarbejde nyhedsundersøgelserapport – inden for en frist på 2 måneder skal opfylde bestemmelserne i stk. 1 for at opretholde ansøgninger for Danmark, foreslås ophævet. Den almindelige frist i stk. 1 på 20 måneder finder således også anvendelse i disse tilfælde. Ændringen indebærer, at videreførelsesfristen i hovedparten af disse tilfælde bliver længere end, hvad der er tilfældet efter den gældende bestemmelse.

Det nye stk. 2 er herefter identisk med paragraffens nuværende stk. 3, dog er fristen på 25 måneder ændret til 30 måneder.

Stk. 3 indeholder en ny bestemmelse om en yderligere frist på 2 måneder til – mod erlæggelse af en tillægsafgift – at indlevere en oversættelse af den internationale patentansøgning. Baggrunden for indførelsen af denne yderligere frist, der forudsætter, at den fastsatte afgift er betalt rettidigt i overensstemmelse med stk. 1 og 2, er at give patentansøgeren en rimelig frist til at udarbejde en

oversættelse af ansøgningen, der ofte er meget omfattende. For at reglerne ikke kompliceres unødigt og dermed medfører retstab for ansøgeren, gælder 2 måneders fristen også for de tilfælde, hvor der i medfør af stk. 1 alene skal indleveres en genpart.

Af stk. 4 fremgår, at såvel fristen til at betale den fastsatte videreførelsesafgift og den yderligere frist for indlevering af oversættelse er absolutte. Overskridelse af fristerne medfører, at ansøgningen skal anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark. Dette er også tilfældet, hvis ansøgeren har betalt videreførelsesafgiften samt indleveret oversættelsen rettidigt, men ikke inden fristens udløb betaler den tillægsafgift, som kræves for at kunne udnytte den yderligere frist til indlevering af oversættelsen.

Til nr. 8. (§ 32)

Paragraffen angår det tilfælde, hvor ansøgeren selv tilbagekalder begæringen om international forberedende patenterbarhedsprøvning, eller erklæringen om, at resultatet af denne prøvning agtes anvendt ved ansøgning om patent for Danmark, tilbagetages.

Som konsekvens af de foreslåede ændringer i § 31 er nærværende paragraf justeret, således at videreførsel skal være sket inden den frist, som gælder i henhold til § 31, stk. 1, jfr. stk. 3. Ansøgeren kan altså også i dette tilfælde anvende den yderligere frist i stk. 3 til at indlevere en oversættelse af den internationale ansøgning.

Til nr. 9. (§ 33, stk. 1)

I denne bestemmelse reguleres patentmyndighedens behandling af internationale patentansøgninger, som videreføres i Danmark i overensstemmelse med reglerne i § 31.

Det er i bestemmelsen fastsat, at ansøgningen kun efter ansøgerens begæring må optages til behandling før udløbet af de frister, som gælder i henhold til § 31. Som konsekvens af de foreslåede ændringer af § 31 foreslås henvisningen til § 31 præciseret til stk. 1 og 2 og ikke til den i stk. 3 foreslåede yderligere frist til indlevering af oversættelse, som er uden betydning for, hvornår ansøgningen kan optages til behandling.

Til nr. 10. (§ 33, stk. 3)

Ifølge stk. 3, finder bestemmelserne i § 22, stk. 2 og 3, anvendelse allerede inden videreførelsen, når ansøgeren har opfyldt sin forpligtelse i henhold til

§ 31 til at indlevere en oversættelse af den internationale ansøgning.

I de tilfælde hvor en oversættelse af ansøgningen efter de foreslåede ændringer i § 31, stk. 1, ikke er fornøden, fordi ansøgningen er indleveret på dansk – hvilket ofte vil være tilfældet, når den internationale nyhedsundersøgelse agtes foretaget af den svenske patentmyndighed – er der ikke i den eksisterende lov nogen formel bestemmelse for, hvornår § 22 kan bringes i anvendelse. Stk. 3 foreslås derfor ændret, således at bestemmelserne i § 22, stk. 2 og 3, finder anvendelse fra det tidspunkt, ansøgeren indleverer en genpart af den internationale patentansøgning til patentmyndigheden i overensstemmelse med § 31, stk. 1.

Til nr. 11. (§ 34)

Den pågældende paragraf fastsætter, at en international ansøgning ikke må godkendes til fremlæggelse eller afslås før udløbet af visse frister.

Det foreslås, at disse frister erstattes med en bemyndigelse til industriministeren til at fastsætte fristerne. Dette skyldes, at sådanne frister samt fristernes beregningsmåde kan ændres, og for visse vedkommende allerede er ændret ved en ændring i Patentsamarbejdstraktatens gennemførelsesforskrifter. Skulle der senere ske ændringer af fristerne, vil tilpasning af de danske regler gennem en bemyndigelse til industriministeren kunne ske uden lovændring.

Til nr. 12. (§ 38, stk. 2)

Af de grunde, som er anført ovenfor i bemærkningerne til nr. 11 (§ 34), foreslås fristen i § 38, stk. 2, vedrørende ansøgers begæring om fornyet prøvelse i henhold til stk. 1 erstattet af en bemyndigelse til industriministeren til at fastsætte en sådan frist.

Til nr. 13. (§ 40)

Paragraffen fastsætter i sin nuværende formulering patenttidens længde.

Den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet, jfr. de almindelige bemærkninger, indebærer betaling af årsafgifter i såvel ansøgningstiden som efter patentets meddelelse. Under hensyn hertil er det fundet hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om betaling af årsafgifter i såvel kap. II Patentansøgninger og deres behandling m.v. og i kap. IV Patentets omfang og gyldighed.

Det fastsættes i § 40, at et patent kan opretholdes indtil 20 år fra den dag, ansøgningen blev ind-

leveret, samt at der skal betales årsafgift for hvert afgiftsår fra patentets meddelelse.

Bestemmelsen om, at der skal betales årsafgift fra patentets meddelelse, er ikke ny og har hidtil fremgået af den gældende § 41.

Til nr. 15. (§ 41)

Paragraffen har i forslaget fået et helt nyt indhold. I paragraffen foreslås samlet alle bestemmelser om på hvilke tidspunkter, årsafgifter forfalder til betaling.

Hovedreglen om forfaldstidspunkt for årsafgifter findes i stk. 1. Herefter forfalder årsafgiften til betaling den sidste dag i den måned, i hvilket afgiftsåret begynder. Herved opnås, set ud fra en administrativ betragtning, at der kun er 12 forfaldsdage i kalenderåret, uanset at afgiftsåret, ligesom hidtil patentåret, beregnes efter patentansøgnings løbedag. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, foreslås det, at afgiften for de første 2 afgiftsår først forfalder til betaling samtidig med afgiften for det 3. afgiftsår.

Det foreslås endvidere, at den i den gældende lovs § 42, stk. 1, fastsatte bestemmelse om, at årsafgift tidligst kan betales 6 måneder før forfaldsdagen, ændres således at årsafgift tidligst kan betales 3 måneder før forfaldsdagen. Forslaget skal ses på baggrund af den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet, og den i forbindelse hermed nødvendige opkrævning over EDB. Ligeledes som følge heraf vil forfaldstidspunktet fremover blive afgørende for afgiftens størrelse, og ikke som nu betalingstidspunktet.

Stk. 2 vedrører visse undtagelser fra hovedreglen i stk. 1.

1. pkt. omhandler betaling af årsafgifter i forbindelse med patentansøgninger, som er delte eller udskilte i overensstemmelse med § 11. En ansøgning, der er fremkommet ved udskillelse eller deling, kan under visse forudsætninger anses som indleveret på et tidligere tidspunkt end det tidspunkt ansøgningen faktisk indleveredes. Der kan være tale om et tidsrum på op til flere år. Da der med udgangspunkt i hovedreglen i stk. 1 skulle kunne være forfaldet flere års årsafgifter inden den delte eller udskilte ansøgning indleveres, er der fundet behov for en særregel for disse ansøgninger. Det foreslås, at der for sådanne ansøgninger fastsættes en særlig forfaldsdag for årsafgifter, som er begyndt at løbe før den dag, ansøgningen blev indleveret som delt eller udskilt, eller som begynder at løbe inden 2 måneder fra den dag. Det foreslås, at disse afgifter ikke under nogen

omstændigheder forfalder, før 2 måneder er forløbet fra den dag, da ansøgningen fremkom ved deling eller udskillelse.

I 2. pkt. fastsættes en særlig bestemmelse for internationale ansøgninger. Såfremt sådanne ansøgninger videreføres i Danmark eller optages til behandling i overensstemmelse med § 38, anses de som indleveret på tidspunktet for den internationale indleveringsringsdag, jfr. § 29. Det kan forekomme, at en international patentansøgning først videreføres eller optages til behandling, når der er forløbet 2 år fra det tidspunkt, ansøgningen anses for indleveret. Dette er f.eks. tilfældet, når en international ansøgning uden prioritet fra en tidligere ansøgning har været genstand for international forberedende patenterbarhedsprøvning.

I disse tilfælde foreslås det, at forfaldne årsafgifter for afgiftsår, som er påbegyndt inden den internationale ansøgning blev videreført eller optaget til behandling eller som begynder at løbe inden for 2 måneder fra nævnte tidspunkter, i intet tilfælde forfalder, før 2 måneder er forløbet fra den dag, da ansøgningen blev videreført eller optaget til behandling.

I stk. 3 er foreslået en bestemmelse, som hovedsagelig svarer til den gældende bestemmelse i § 42, stk. 3. Det fastsættes, at årsafgifter kan betales i indtil 6 måneder fra forfaldsdag mod betaling af en forhøjet afgift.

Til nr. 16. (§ 42)

Paragraffen indeholder efter forslaget alene bestemmelser om henstand med betaling af årsafgifter og er i princippet i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i § 42. Afgivelsen består alene i, at da årsafgiften efter den foreslåede omlægning første gang forfalder samtidig med afgiften for det 3. afgiftsår, skal begæring om henstand derfor fremsættes på dette tidligere tidspunkt. Henstand kan derimod, som hidtil meddeles i indtil 3 år fra patentets meddelelse.

Stk. 2 er identisk med, hvad der hidtil har været gældende i forbindelse med afslag om henstand med årsafgifter for patenter.

Stk. 3 indeholder ret til mod betaling af forhøjet afgift at betale årsafgiften inden 6 måneder efter det tidspunkt, til hvilket henstand er givet.

Til nr. 17. (§ 51)

Denne paragraf regulerer følgerne af, at årsafgifter for et meddelt patent ikke betales. I § 15 findes en tilsvarende bestemmelse for så vidt angår patentansøgninger.

Da bestemmelsen om, at der for et patent skal betales årsafgift for hvert afgiftsår efter patentets meddelelse, er foreslået overført til § 40, er denne paragraf ligeledes citeret.

Til nr. 18. (§ 52, stk. 1, nr. 2)

Paragraffen fastlægger reglerne om ugyldighed af patenter.

I stk. 1 angives ugyldighedsgrundene som nr. 1-4. Ifølge nr. 2 i den gældende lov kan et patent erklæres ugyldigt, hvis det er meddelt, uanset at beskrivelsen ikke er så tydelig, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen. Som bestemmelsen er udformet er alene tænkt på mangelfuld angivelse ved patentets udstedelse.

Patentbeskrivelsen kan, hvor patentet angår en mikrobiologisk opfindelse, omfatte deponering af kulturer af mikroorganismer, jfr. § 8 a. For sådanne patenters vedkommende, kan der blive tale om, at den del af beskrivelsen, der udgøres af en deponering, falder bort eller ophører at være tilgængelig.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen omformuleres således, at den omfatter både den situation, hvor beskrivelsen var utilstrækkelig ved patentets meddelelse, og den situation, hvor beskrivelsen senere bliver utilstrækkelig.

Til nr. 19. (§ 56, stk. 1)

Denne paragraf indeholder en bestemmelse om, at en patentansøger, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om patent, inden ansøgningen er blevet tilgængelig for enhver, er pligtig på begæring at give samtykke til, at den pågældende får adgang til at gøre sig bekendt med akterne i ansøgningssagen.

Angår opfindelsen en mikrobiologisk fremgangsmåde eller et produkt fremstillet ved en sådan fremgangsmåde, og er der, for at opfindelsen er så tydeligt beskrevet, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen, deponeret en kultur af mikroorganismen, udgør denne en vigtig del af ansøgningen.

For at undgå eventuel usikkerhed om, hvorvidt et sådant samtykke også indebærer ret til at få udleveret en prøve af den deponerede kultur, foreslås i stk. 1 indsat en udtrykkelig bestemmelse herom.

Til nr. 21. (§ 68)

Den foreslåede bestemmelse er identisk med den tidligere bestemmelse. Henvisningen til § 41 er

blot slettet, da årsafgifter nu omhandles i en række bestemmelser.

Til nr. 22 (§ 69, stk. 3)

Forslaget indebærer, at patentdirektoratet kan kræve at ansøgeren, såfremt denne har indleveret en tilsvarende ansøgning i et andet land, fremsender genpart af skriftvekslingen med det andet lands patentmyndighed. Formålet med forslaget er at øge effektiviteten i patentdirektoratets sagsbehandling.

Til nr. 23. (§ 72)

Under henvisning til at det foreslås, at årsafgift skal betales såvel i ansøgningstiden som efter patentets meddelelse, er stk. 1 ændret således, at stk. 1 regulerer samtlige frister i ansøgningstiden, bortset fra frister i forbindelse med betaling af årsafgifter. Modsat er stk. 2 udvidet, således at bestemmelsen regulerer samtlige tilfælde, hvor årsafgifter ikke er betalt inden den fastsatte frist.

Til § 2

Bestemmelserne vedrørende internationale patentansøgninger samt ændringen af § 69, stk. 3 træder i kraft 3 måneder efter lovens kundgørelse.

Industriministeren bemyndiges til at fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelse af bestemmelserne vedrørende deponering af mikroorganismer.

Baggrunden herfor er administrative hensyn i forbindelse med den administrative tilrettelæggelse af overgangen til de nye systemer, som lovforslaget indebærer. Årsafgiftssystemet vil blive sat i kraft så snart dette er administrativt muligt. For tidligst muligt at varsle den ændrede afgiftsopkrævning vil patentdirektoratet snarest muligt efter lovens vedtagelse generelt orientere patentagenterne om systemet og tidspunktet for dets gennemførelse.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter overgangsregler for så vidt angår patentansøgninger. Spørgsmålet om, i hvilket omfang de nye regler finder anvendelse på patenter, der er meddelt inden lovens ikrafttræden, er reguleret i § 4.

Forslagets hovedregel er, at samtlige bestemmelser finder anvendelse på patentansøgninger, der ved bestemmelsernes ikrafttræden er under behandling hos patentmyndigheden. Derfra gælder dog de nedenfor nævnte undtagelser.

Ved lovforslagets § 1, nr. 1, 3 og 6, foreslås ændringer af patentlovens bestemmelser om deponering af kulturer af mikroorganismer. Da disse be-

stemmelser imidlertid ikke er trådt i kraft, har man ikke fundet det rimeligt eller praktisk muligt at gøre de nye bestemmelser anvendelige på de før lovens ikrafttræden indleverede ansøgninger om patent på mikrobiologiske fremgangsmåder eller på produkter, der er fremstillet ved sådanne fremgangsmåder. Det er derfor i paragraffens nr. 1 bestemt, at bestemmelserne om kulturer af mikroorganismer kun finder anvendelse på ansøgninger, der er indleveret, efter at disse bestemmelser er trådt i kraft.

Ved forslaget foretages en omlægning af årsafgiftssystemet, således at årsafgifter – i modsætning til nu – løbende forfalder i ansøgningsperioden. Som anført i de almindelige bemærkninger er hovedformålet med forslaget en sanering af antallet af patentansøgninger under behandling. Ansøgninger uden teknisk værdi må, som følge af omlægning af afgiftssystemet antages at ville bortfalde i vidt omfang. Med henblik på at opnå den størst mulige effekt, foreslås det, at omlægningen gennemføres også for ansøgninger under behandling. Endvidere foreslås det, at årsafgifter for tidligere afgiftsår forfalder til betaling samtidig med, at der 1. gang skal betales årsafgift i overensstemmelse med forslagets regler, uanset at et flertal af folketingets medlemmer ved 2. behandling af det i folketingssamlingen 1982-83 fremsatte forslag foretrak en overgangsordning, hvorefter der for ansøgninger under behandling i første omgang alene betales for afgiftsår påbegyndt efter lovens ikrafttræden, og først ved udstedelsen af patent betales for de afgiftsår, der ligger forud for ordningens gennemførelse. Der er herved lagt vægt på, at der nu er tale om en anden situation, idet omlægningen af årsafgiftssystemet ikke baseres på forudsætningen om dansk ratifikation af Den europæiske Patentkonvention.

Under henvisning til, at omlægningen af årsafgiftssystemet af administrative grunde ikke kan forventes at kunne træde i kraft før 9 måneder efter lovens vedtagelse, er det ikke fundet nødvendigt at indsætte en overgangsfrist på 6 måneder med henblik på at give patentansøgere tid til at overveje om de ønsker at opretholde indleverede patentansøgninger.

Som anført i bemærkningerne til § 1, nr. 4, har man som følge af årsafgiftssystemet fundet det hensigtsmæssigt at indføre en 2 års frist for begæring om løbedagsforskydning. Da denne regel skal finde anvendelse på alle allerede indleverede ansøgninger, er det fundet hensigtsmæssigt at fastsætte en yderligere frist på 6 måneder for begæring

om løbedagsforskydning i forhold til ikrafttrædelsen af det ændrede årsafgiftssystem.

Til § 4

Bestemmelsen regulerer i hvilket omfang de nye regler finder anvendelse på patenter, der allerede er meddelt ved bestemmelsernes ikrafttræden. Forslagets hovedregel er, at samtlige bestemmelser, der efter deres indhold vedrører meddelte patenter, finder anvendelse på patenter, der er meddelt før lovens ikrafttræden. Derfra gælder dog de nedenfor anførte undtagelser.

For patenter, der er meddelt mindre end 2 måneder før ikrafttrædelse af bestemmelserne om omlægning af årsafgiftssystemet, forfalder afgifterne for afgiftsår, der er påbegyndt før meddelelsen, i overensstemmelse med de hidtidige regler i den gældende patentlovs § 42. Denne regel har sin baggrund i den nugældende patentlovs § 42, i hen-

hold til hvilken patenthaveren har en frist på 2 måneder til at betale de i forbindelse med patentets meddelelse forfaldne årsafgifter. Det er ikke fundet rimeligt, at forslagetets gennemførelse skulle fratage patenthaveren denne frist.

I forslagets § 1, nr. 18, foreslås en ændret formulering af ugyldighedsgrunden i § 52, stk. 1, nr. 2. Ændringen er ikke fundet at burde anvendes på de patenter, der er meddelt før bestemmelserne om deponering af kulturer af mikroorganismers ikrafttræden, jfr. paragraffens nr. 2.

Da der i flere allerede meddelte patenter er henvist til deponerede mikroorganismer, uanset at den danske patentlovs regler herom ikke har været i kraft, har man endelig i pkt. 3 fundet det hensigtsmæssigt at præcisere, at bestemmelserne om deponering af kulturer af mikroorganismer kun finder anvendelse på patenter, der er meddelt efter en ansøgning, der er indleveret, efter at disse bestemmelser er trådt i kraft.